

Russo, Studii, I σ. 39 κέξ.

Καντακουζηνός

Ἰωάννης

Ὁ Δημοσθένης Ρούσσος (Russo), γράφων περὶ Γνωστοῦ τοῦ Αἰτωλοῦ (1525-1580) (*Studii istorice greco-române*, vol. I, σ. 37-43), ἀναφέρει ὅτι, ἐντὸς τῶν ἄλλων, ἐγκωμιαστικὸν ποίημα εἰς τὸν Μιχαήλ Καντακουζηνόν (τὸν ἐπισημειωθέντα Σεϊτάνογλου), ἕτερον εἰς τὸν υἱόν του Ἀνδρόνικον Καντακουζηνόν (ἀμφότερα ἐξεδόθησαν ὑπὸ Σπ. Λάμπρου ἐν Ν. Ἑλληνομνημονεῖσι 9 (1912) σ. 259-264), καὶ διαλογικὸν ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν διένεξιν τῶν Καντακουζηνῶν μετὰ τὴν ἀρχόντισσαν Κιάζναν, μητέρα τοῦ ἡγεμόνος ἢ Βλαχίας (1559-1568) Πέτρου τοῦ Νεαροῦ, ἐκδοθέν ὑπὸ τοῦ Ν. Βάνescu, Un poème grec vulgaire relatif à Pierre le Boiteux de Valachie, Βουκουρέστι 1912.

Ὁ Ἰωάννης Καντακουζηνός ἦτο ἀδελφός τοῦ Μιχαήλ Καντακουζηνῶ τοῦ ἐπισημειωθέντος Σεϊτάνογλου (Russo, σ. 39). Ἡ ἀρχόντισσα Κιάζνα, μήτηρ τοῦ ἡγεμό-

ρος τῆς Βλαχίας (1559-1568) ~~Πέτρου τοῦ Νεαροῦ~~ Πέτρου τοῦ Νεαροῦ, ἐπειδυνοῦσα τὰ
 συνάψῃ ἐπιγαμίαν μετὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ πανισχύρου Μιχαήλ Καντακουζηνοῦ - Σείτανογλου,
 ἔδωκεν ὡς σύζυγον εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἰωάννην Καντακουζηνόν τὴν θυγατέρα της Μα-
 ρίαν τὸ 1566. Λεωτομερείας τοῦ ἀκριβοτετιώδους ἐκείνου γάμου ἀρέχει ὁ Κρούσιος
 (Τυγεογραφία, σ. 274) καὶ ὁ Χρονογράφος τοῦ Δωροθέου Μονεμβασίας (ἐκδ. 1818, σ. 443).
 "Ὅταν ἡ κόρη ὠδηγῆται ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸν οἶκόν του, ἀνηπάχῃ αὐτὴ καὶ ἀσπύχῃ
 ὑπὸ ἀνδρώπων σταλόντων ὑπὸ τῆς Κιάζνας καὶ ὠδηγῆθῃ εἰς τὴν μητέρα της μαζὶ με-
~~τὰ~~ ὡσπὶς ἐκ τῆς περιουσίας της καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ συζύγου της, ἐνῶ ἐκεῖνος ἀπέ-
 μεινε κατησχυμένος, τυμνωμένος καὶ ἄνευ συζύγου. Ἡ Κιάζνα, οὐίός της Πέτρος, ὁ ἡγε-
 μών, καὶ ἕνας ἀδελφός του, ἐσπλήρωσαν ἀκριβὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ προσβληθέντος Μιχαήλ
 Καντακουζηνοῦ, ἐξορισθέντες εἰς Χαλέπιον καὶ εἶτα εἰς Ἰκόνιον, ὅπου τὸ θάνατος τοῦ 1568
 ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ὁ ἡγεμὼν Πέτρος ὁ Νεαρός.

Εἰς τὴν διένεξιν αὐτὴν τῶν Καντακουζηνῶν μετὰ τὴν Κιάζναν ἀναφέρεται τὸ διαλο-
 γικὸν ποίημα τοῦ Γ. Αἰζωλοῦ (σεαφέν τὸ 1568). Ὁ πρῶτος ἐκδότης τοῦ στιχουεγῆ-

ματος Ν. Bănescu (un poème grec vulgaire relatif à Pierre le Boiteux de Valachie, Βουκουρέστι 1912) δὲν εὐστόχησεν εἰς τὰς ταυτίσεις τῶν ἱστορικῶν προσώπων περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ Γεώργιος Αἰζωλός. Ὁ Α. Russo (ἐν δ' ἀνωτ. σ. 40-41) διωκρινίζει τὰ πρᾶγματα καὶ ἐν συνεχείᾳ δίδει τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν, ἥτοι δημοσιεύματα τοῦ Ν. Iorga καὶ ἄλλων Ρουμάνων, τὰ ὅποια ~~ἐπισημαίνουσιν~~ συνηθέως εἶναι ~~ἐκδόσεις τοῦ συγγραφέως ὑπὸ Ν. Bănescu ἐκδόσιν.~~ - Ἐν συνεχείᾳ ὁ Russo παρέχει (σ. 42-43) καὶ βιβλιογραφίαν περὶ Κατακουζηνῶν.